

دیداری پیشه‌وای مهزن، قازی مه‌مه‌دی نه مر
له خه‌یابانی ده‌مدی هر دوویوو و سی‌سی سه‌ربازی تفه‌نگبهدست ده‌هاتن و
ده‌رویین. لام وابوو ده‌یانه‌ویست خویان بنویند و دهراوان به‌تاقی بکه‌نه‌وه.
به پیش شاره‌داری نیستادا تبیه‌ریم. مه‌حکه‌مهی قازی وهک له بیرم ماین، له
به‌رام‌بهر باشگای ئه‌فسه‌رانی ئه‌وکات و نادگای نیستا، له به‌ری جنووبیبیوه له
سهر بستوو و بلىندایه‌کی بwoo. که بقی و ده‌سه‌ردە‌که‌وتی، جىن‌جىن پلیکانی لى
هه‌لتبه‌سترابوو، جىن‌جىش پىنگۇرکە بwoo هه‌تا ده‌گەیشته مه‌حکه‌مهی قازی. له‌زېلا
که ده‌سه‌ردە‌که‌وتی، بەفری باریوی دویشەو شەقلی نه‌شکابوو و شوینه‌وارىکى لى
ديار نه‌بwoo. پلیکانه‌کام بپی، پىنگۇرکە‌کانىش بە دووی يەكدا بپیوا و گەیشتمه
ده‌ركى مه‌حکه‌مه. ده‌ركى پیشەوتم کارکى چکولە که جىئى چاپەز و
سەماوەر و چا بwoo: دېیتم کاک «مەھەممەدی عەزىز میرزا» کە کاربەدەستى
لەمیزىنەی بەنەمالەی قازی بwoo و بە کارى ملک و دىئىه‌کانى «قارنچە» و
«سەوزى» رادەگەپى، له بىن سەماوەرکە دانىشتىووه. کاک مەھەممەد زۆرجاران
دهاتە شىخاتى و میوانى من دەبwoo، زورم خوشەویست، پیاوینکى تىنگەیشتوو
و ئاقل و لەسەرەخۇ بwoo، هەربۆيە پیشەوا زیاتر له لاي خۇی دەبەشته‌وه. کە

ئەمنى دى، ديار بۇو سەرى سورماپۇو، لە دەمانەدا ئەمن و ئىرە؟ لەبەرم
ھەستا و دواي بەخېرىھىنان، چەكمەكانى كىشىم و دايىكەندن. دەي چۈنى و چۈن
نى و ئەتىق و ئىرە؟ كوتى كاكە مەھەممەد سەرسورمان و پرسىyar لە جىنى خۆى و بۇ
دوايە، جارى پېتم بلىنى پېشەوا لە كويىيە و چۈنى زىارتى بىكم؛ دەركى مەھەممەى
پېشاندام و كوتى: «لىزەيە و هەر بەتەنبايە و كەسى لا نىيە و كاتىنى باش
ھاتووى بۇ زىارتى، لە ژۆورى بەتەن قەدەمان لىنەدەدا». گريان لە ئەمۇكى
گىرابۇو، ديار بۇو رۇزگارى نالەبار پەرۋىشى كىرىبۇو. بىنەستىكى دەركى
مەھەممەى بۇ كەردىمەوە. دەركە دەنگى نەھات. پېشەوا لە حاستى دەركە كەمە
دەگەراوه بۇ ئەمۇسەرى ھۆدەكە. لام وايە ۱۲ مىتىز زىاتىزىزى ژۆورى مەھەممە
بۇو. سەرى بەردابۇوه و ھەنگاوى بەئەسپايى دەھاوېشت و لە پاشتەوە بە هەر
دوو دەستى كايىھى بە دەنكى تەسبىحەكەي دەكىد و دەيھاۋىشتن. لە لاي دەركە كەمە
لە حاستى خۆم راۋەستام ھەتا وەرسوورى و بىگەرىتىھەوە. گەيشتە ئەمۇسەرى
سالقۇنەكە و گەرايەوە. ئەمنى دى كە بە دەركە كەمە دەنگى ئەنەنەكە گەيشتەن.
پېشى، چەند ھەنگاوا ھاتبۇوه خوارى. لە ئىتۇرپاستى سالقۇنەكە گەيشتەن.
دەستىم ماج كرد، ئەولۇنە ولای ماج كىرم، دەستى بەرۋەدام، كوتى: «عەترى
كلىۋانى لەم كاتانەدا بۇ ھاتوویە ئىرە؟» كوتى: جەنابى پېشەوا بۇ خۆشم ئاواتى
زىارتەم بۇو، بەلان حاجى حەممەدىئاغى شىخالى بەپىتوپىستى زانى بىنمە
خزمەت، لە خۆى نىگەرانە، دەيمەن بىزانى داھاتوو چى لىدى؟ دەولەت ج لە
خەلکى دەكا؟ دەولەت چى لىدى؟ پېشەوا كوتى: «سەدرولىڭىسلام بۇي گىزامەوە كە
ھاتبۇوه سەقز، سەرتىپ ھوماپۇونى، حاجى حەممەدىئاغا و ھەزارى ئازاد
كىرىبۇون. ئەمە حاجى ئاغا ھاتۇتهو، ئەدى ھەزار چى لىيھاتووه؟» كوتى: حاجى
ئاغا فەرمۇوى كە بە ھانتى جەنابى سەدىر ئازاد كراين، ھەزار و اھەلات كە
نەمزانى چى لىيھات و بۇكۈئ چوو. پېشەوا بە نارەحەتى و پەھەزەرەوە كوتى:
«ھەزار چاڭى كردووھ ھەلاتووه. عەترى، ئەتىق و ھېيمىن و ئەوانى دىكەش كە
ھۆنراوه و نۇوسراوه كانىنان لە رۇزىنامەي كورىستان يان گۇوار و پەرتۇوكاندا
بلاو بۇتهو، دەبىن بە چاڭى خۇتان بېساريىزىن، جارى لە رووى دەولەت بىن
رووالەت بن.

گوتم: جه‌نابی پینشه‌وا، نه‌وهی نه‌تقو دهیفه‌رمووی، له‌گه‌ل بیر و باوه‌مری
جه‌نابی حاجی بابه‌شیخ و حمه‌حسین‌خان و خوشبینیه‌کی نه‌وان هه‌یانه
یه‌کتر ناگریته‌وه و نیوانیان نه‌رز و ناسمانه؟! نه‌وان پییان وايه له نه‌بوونی
دهوله‌ت له ناوچه‌دا کار و خزمه‌تی گهوره‌یان به نیران کردوه. ده‌لین: کاتیک
دهوله‌ت هیزی و هرگرننه‌وهی ولاتی له دهس داگیرکاران دا هاتمه‌وه به‌ری، نیمه
بی‌دهردسه‌ر، به نامیزی ناوالله‌وه به پیریانه‌وه چووین، بسی کیشے و ههرا و
هدللا مه‌لنه‌ندمان خسته‌وه ماو دشسان؟!

پیشه‌وا دهستی ههر بهرنه دابووم که ئەم قسانەم بۇ دەگىئراوه. ھەناسە يەكى قوولى ھەلكىشا، بېرىك پېيشى خواردەوە. لەسەر بەراوردى ئەوان (حاجى بابەشيخ و حەممە حوسىئەن خان) نەدوا کە وايە يان وانىيە. باسکى گىرتىم كېشامى بۇ لاي پەنجەرە يەكى کە بەرەو شانى راستى خوار ببایمەوە، دەپروانىيە جەمسەرى مەيدانى چوار چرایە؛ نەمدەزانى دەيىھەۋى ئەلنى چى و چى لە دل دايىه بىدرىكتىنى؟

له پیش په نجهره که بریک خوار بقوه بق لای مهیدانی چوارچرا. کوتی: «کورم عهتری، مهیدانی چوارچرا دهزانی؟» کوتم: بهلی. کوتی: «ئیوه ده بیتن قازی محه محمد له و مهیدانه ئیعدام دهکری. بقیه ئوههی ده لیم ههتا کوردستان، ههتا نه توههی کورد پین بزانن که قازی محه محمد فریوی نه خوارد، هه لخه له تاوی وادهی بین جن نه بیو. ئوههی به ئیوه ده لیم بق تاریخ و ولاته که تانی بگیرنه وه. بنووسن که قازی نه فریوی خوارد، نه هه لخه له تا، بەلكوو ویستی خۆی فیدای ئارمانی نه توههی کورد بکا. ئەو ئارمانانهی که کۆمه لىھی (ئ.ك) و حیزبی دیموکراتی کوردستان بناغهی دارشت و شوورهی کیشا. ئەمن نامېتىم، بەلان ئەمۇ ئۆقیانووسه ئیراده و ئاواته گەورەی نه توههی کورد، کوا بە خاکەنازىك خۆلەمیش و زیلەمۆی ناپەوای نەباران خاپوور دهکری؟ ئەوانه بقیه بە تو ده لیم، ئیوه نەسلى داھاتون، ئەمۇ نەسلەی که بارى داخوازى ئىمەی را بىردوو و لە دەستان جو و دەكەوبىتە سەر شانى ئیوه، سەر ئەستقى ئیوه.»

بیری لی بکه وه، نه من لاویکی که متر له بیست سال ته مهن که ته واوی هومید و نه اواتی داهاتووی خۆی و نه ته وهی کورد له دیمه‌نی ئینسانیکی وەک پێشەوادا

پهنه‌ي گرتبن، پشکووتبن و گهشابتنه‌وه، لهپر و لهنه‌كاو، نهواييه‌کي وا دلنه‌زین و نيداييه‌کي وا همستبزوين به گوى و دل و رووحى ئاشتا بى، دهبيج حاليكى بىن و ج پهزاره‌يەك رwoo له رهوانى ناكاوى بكا؟! كوتم: جهناپى پىتشه‌وا، كاتنيك درق و دلهسە و فېل و تەلەكەي نهباران و بهدخوازان ئاوا بۇ تۆ رون و ئاشكرابىه، بۆچى وەكىو «پىشەودرى» و «غولام يەحبا» و ئەوانى دىكە، مەلبەندت بەجيئەھىشت و نەرۋىشتى؟ فەرمۇسى: «كۈرم، ئەوه زۆرجوان ديارە. كە تىبىكەي و لىن وەركى و بىگەيەنىيە هاوباز و ئاوال و هاوبازەكانت، ئەوپىش نەوهىيە، مەسەلەي نىشتعان و كۆملەي (ژ.ك) و حىزبى ديموکراتى كورستان، شتىك بۇون بەتەواوى رايەلوبۇرى دەسکردى بىنەمالەي قازى و شەخسى خۆم بۇو و هەر خانەوادەي قازىيش دەبىي تاوانى غەرامەت و كەفارەتى ئەو غائىلە بىزىن. ئەگەر ئەمن رۆپىام و مەلبەندم بەجيئەھىشتبا، سەدان كەس و ئەشخاس بەم تاوانانە سزا دەدران و ئىبعدام دەكran، بەلان ئىستا ئەمن ماومەوه كە تەواوى ئەم تاوانانە وەئەستقى خۆم گرم. عەترى، ئىستا لاتان وانبىن ناتوانم بىرۇم و خۆم دەرباز بىم، بارزانى ئەوه لە دىنى «درياز» كۆ بۇونەوه و هەر ئەوشۇ «مەلامىتەفا بارزانى» بىاوى نارىبۇو ئەگەر حازرە لەگەلمان بىن، دەنيرم بىبەتنىن بۇ نىو عىلى بارزانى. جوابى بۇ نارىدەوه و كوتم جەنابى مەلا مىستەفا، ئەتۇ عىتل و تەبارى خۆت خروپىر لەگەلە، يان پىتكەوه دەزىن، يان پىتكەوه دەمرن. بەلان ئەملى سەددەر و هەزار بەرە، كىن بىيەن و كىن بەجي بىلەم؟! ئەوهى دەكىرى لەگەل خۆمى بىخەم، تەنبا گيائىتكى نەحەساوهى لە سەر لىتوانە، ئەوهى دەبىن بەجييان بىلەم، گەلە، نەتمەويە، ئاو و گللى ئىشتمانە. ئىشتمانىكى كە پەيمانى پىتناودارىم هەتا ئاخىرىن نەفەس لەگەل بەستووه.

«من همانىم كە وضو ساختم از چىشمە عشق چار تكبير زدم يكسىر بىر ھەر چە كە هىست!» دىمەن و سىماى پىشەوا لە پىش چاوم گۇرا. گىنەنچى چاوهكائىم بىر بۇون لە فرمىسىكى گەش. لە نىو گولاؤ فرمىسىكاندا، روالىتى پىشەوا دەبۇو بە خەرمانەيەكى رووناڭ و بەربلاو، پىنم واپۇو رووحىكە، رهوانىتكە، لە قالبى رىسالەتىكى پىن ئەسپىئىرداو ھاتۇتە دىمەنەوه. دەيھەۋى ئىبيان و گيائى خۆى لە پىنزاوى ئەسپارادەكەيدا بىسووتىنى و بىتناوپىننەتەوه. نازامن بە چاوى فرمىسىكاوېيەوە لە ج حاليكدا بۇوم. پىشەوا تىپرۋانىم، تىمگەيىش كە

واتەكانى، منى راداوهتە دنبايەكى دىكە. بۇ ئەوهى چلۇنىيەتى باسەكە بىقۇرى، فەرمۇسى: «عەترى بە حاجى حەمەدىئاغا بلىنى، ئەو لە خۇى نىگەران نەبىن. قەزا و بەلاڭىزەوهى ھەموان ئەمنىم و خانەواھى قازى. بەلان شۇورەتى قەلايەكى كە ئەمن دامەشتۇوه، وەك شويىنەوارى لەمېزىنە، ئەگەر چەرخ و خولى زەمانىش نىكى بىر و خىننى، بىناغە و ئاسەوارى ھەر دەمەنلىنى و زەين و سەرنجى نەتەوهى كات و داھاتوو بۇ لاي خۇى ھەر رادەكتىشىن و ھەست و خوستىيان تەكان دەدا.»

ئەمن قىسم بۇ نەدەكرا، ھېرىشى گۈپەتى گريبان، ئۇوك و گەرووى بەستبۇوم. و تەيەكم نەمابۇو بىللىم. دەستىم گىرت ماجىىەتكەم، نەيەپېشىت، ئەو ماجىى كىرىم. گەرمائى لىيۇى و سېرى فەرمىسىك كە بە سەر و روومەتمەدا دەرىزا و ئەوه ٥٧ سال لەو رۆزە تىندەپەرى، ئىنسىتاش كە تەمەنم بۇ تە ٦٧ سال، تىن و بلىنسەتى لىيۇى پېشەوا و سېرى فەرمىسىكە كانم، لە سەر رووکارى چرج و چەۋەتلى خۆم ھەر ھەست دەكەم. قىسم بۇ نەدەكرا، لىيۇم دەلەرزى و دەبىزۇوت، بەلان نە بۇ و تە و و تار، گەر و كلپەتى دەررۇون ھەر و و زۇمى ھېتىابۇوه سەر لىيوارى زار و زمانم. وەك كەسىرەتى نىتۇ كەرىۋەتى كويىستان دادانم چفت كەرىبوو ھەتا لىك نەدرىن و نەبىتە ددانەتەقە.

پېشەوا لە دىيمەنى دىز و داما و داتە كىيۇمرا، زانى لە وەتى پەرقۇشىم كە بە لاواندىنەوە بىنەمەوە سەرەخقۇ. هاتە پېشىن و دەستى لە سەر شاتىم دانا و كوتى: «كاك عەترى، ئەوانەتى لە سەرەتى دواوم، بە شاعيران و روونا كېبرانى و لاتى رابكەيەنە، بلۇ نەمان و فەوتانم لەم ئاۋى و خاكەتى نىشىتماندا، رۆز جاويدانەتەرە لە وەتى بىر قۇم و ھەلتىم و بېھزىم و ھەرىتى بەجىن بېتىلەم. رۆزى من، وەك لە داۋاى خۆم و گەلى كورىستان تۇرابىم ئاوايە. ئىتۇ بىزانن! نەتەوهى داھاتوو بىزاننى قازى مەھمەد دەيەۋى لە رېتى نىشىتماندا بىرەتى و بىكۈزى، نەتەوهى ھەلاتتووی ھەللايى دۈزمنان بىن و وەك ھېتىدىكەن نەتەوهى و نىشىتمان بەجى بېتىلەن!»

لە پاشان بۇ ئەوهى بەرىم بكا، ھەنگاوهەكانى بەرەتە دەركەكە ھەللىنا و دەرگائى كەردىوە. مەھمەددى عەزىز میرزا، كاردارى بەوهەفای پېشەوا، ھەستا سەرپىن، كە روالەتى ئەمنى دى وەك مېزىمنىدا لىك دەچۈمم كە لە سەر مەيتى بابى ھەللىبىچىن و دوورى بخەنەوه، چاوى پې بىوو لە ئاۋى و فەرمىسىكى هاتە خوارى. پېشەوا دەستى لە سەر شانى لابىرم و كوتى: «مەھمەد لە گەل ئاغى

عهتری برق هتا سهر خه يابانی نه ودک سه ربارزيک رئیسی پی بگری.» ديسان
دهستيم ماج کرد و چووه ڙووری. ئه منيش له دوايه چه کمه کانم له پن کرد و به
دنيا يه ک په ڙاره وه و ده رکه وتم. کاك مهه مهد هه تا سهر خه يابان له گه لم هات و
وهک من چاوي به فرمي سکانه وه گهراوه بق لاي مه حکمه.